

Der vil utvivlsomt være meget stærkt Brug for en Lov som denne; for Københavns Vedkommende gaar jeg ud fra, at det navnlig kommer til at dreje sig om de smaa handlende, medens neppe saa mange selvstændige Haandværkere vil være stillede saaledes, at de kan faa Gavn af Loven; derimod kan det nok være Tilfældet for Landets Vedkommende. Saa vidt jeg skønner, har Forslaget nu en saadan Form, at man vil kunne arbejde med Loven paa den Maade, der tilsigtes, og jeg udtaler Haabet og Ønsket om, at Forslaget maa blive gennemført hurtigt og saaledes, at det bliver til Gavn for de selvstændige næringsdrivende paa den Maade, som er tilsigtet.

Laurits Jensen: Jeg vil gerne takke for det fremsatte Lovforslag paa den Branches Vegne, som dette Lovforslag i Særdeleshed vil faa Betydning for, nemlig Handelen og dermed beslægtede Erhverv. For en 8 Dages Tid siden blev der afholdt et Møde her i København af 400 delegerede, der var Repræsentanter for ca. 30 000 næringsdrivende; paa disse delegeredes Vegne vil jeg bringe en særlig Tak til den højtærede Indenrigsminister, fordi han saa velvilligt har strakt Haanden ud imod de selvstændige næringsdrivende. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem (P. Andersen), der talte for Socialdemokraterne, om, at det skulde være Minister Stauning, der havde Æren for dette Forslag. Allerede i Sommer, da jeg rejste Spørgsmaalet under Behandlingen af Arbejdsløshedslovforslaget, udtalte den højtærede Indenrigsminister i sit Svar, at han stillede sig velvilligt heroverfor, og at han gerne vilde yde sin Medvirksomhed til denne Sags Gennemførelse, og det er i Overensstemmelse med den Betragtning, at Lovforslaget nu er kommet frem her i Tinget. Idet jeg da nu paa Organisationernes Vegne bringer den højtærede Indenrigsminister en Tak for den Haand, han her har rakt os, udtaler jeg Haab om, at det maa være Begyndelsen til, at vi, naar de store sociale Spørgsmaal før eller senere skal løses, maa komme med i Betragtning.

Indenfor det vedrørende dette Forhold af Indenrigsministeriet nedsatte Udvalg er der jo opnaaet Enighed om Lovforslagets Bestemmelser, og efter at der der var opnaaet fuldstændig Enighed, opnaaedes der ogsaa efter lange og maaske til Tider besværlige Forhandlinger Overensstemmelse mellem Organisationernes Repræsentanter og Repræsentanterne for Staten og Kommu-

nerne. Tilbage var Refusionsspørgsmaalet. Kommunerne ønskede en Lovbestemmelse, hvorefter de kunde faa refunderet $\frac{2}{3}$ i Stedet for, som Forholdet var, $\frac{1}{3}$ af de udbetalte Beløb. Det drejer sig her om supplerende Understøttelser, som tager Sigte paa at runde Indtægten op for de mindre næringsdrivende, saaledes at de kan opnaa en Indtægt, der svarer til Gennemsnittet af det, Arbejdsløshedskasserne yder de arbejdsløse.

Lovens Varighed foreslaas jo begrænset til den 31. Marts, og denne Begrænsning har jeg for mit Vedkommende meget gerne kunnet gaa med til i det om Sagen nedsatte Udvalg. Jeg har ønsket, at vi skulde prøve os frem og se, hvorledes Bestemmelserne virkede; hvis de virkede paa tilfredsstillende Maade, kunde man for det nye Finansaar forny dem.

Saa har vi tilbage Spørgsmaalet om Lovens Ikrafttræden. Lovforslaget vil jo blive henvist til et Udvalg, og jeg vil ønske og haabe for dem, der skal have Gavn af Loven, at Behandlingen der maa gaa ret hurtigt. Jeg har fra Københavns Kommune modtaget Underretning om, at den har foreslaaet at stille 50 000 Kr. til Raadighed, saaledes at vi for Københavns Vedkommende ser os i Stand til straks at tage fat. Samtidig med, at jeg modtog Underretning fra Københavns Kommune om, at den var villig til at løbe Risikoen og straks imødekomme de Krav, der eventuelt kunde blive rejst, henvendte jeg mig til Frederiksberg Hjælpekasse, men den er ikke saa nem at have med at gøre, der er jeg foreløbig blevet afvist. Paa Frederiksberg ønsker man, at Sagen skal være gennemført her i Tinget, forinden man vil gaa til en Gennemførelse af den Overenskomst, der er truffet i Indenrigsministeriet. Forholdet bliver da dette, at vi i Dag og i Morgen begynder vort Arbejde i København, men i vor Nabokommune, Frederiksberg, er vi afskaarne fra at begynde, da Midlerne der ikke er stillede til vor Raadighed. Det vil derfor være af den største Betydning, at Lovforslaget hurtigst muligt faar en velvillig Behandling, saa at det ikke bliver København alene, men ogsaa Frederiksberg og Købstæderne saavel som Landkommunerne, der snarest muligt kan komme til at virke.

Overfor de Spørgsmaal, der er rejste angaaende Fordelingen, vil jeg gerne sige, at for Københavns og for Frederiksbergs Vedkommende er der for at forhindre ethvert Misbrug og for at skabe en ensartet Plan, for at tilrettelægge Sagen nøjagtigt og betrygge Arbejdet saa meget som muligt.